

ת"פ 47450/08/18 - מדינת ישראל נגד ישראל קהא

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כב' ס.הנשיאה, השופט אליהו ביתן

7 בינואר 2019

ת"פ 47450-08-18 מ.ישראל נ' קהא(עציר)

בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: ישראל קהא (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד שאול ציון

הנאשם ובא-כוחו, עו"ד אורי דייגי

גזר דין

1. בטרם שמיעת הראיות הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו כתב האישום המקורי שהוגש נגד הנאשם תוקן והנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן שאלה עיקריהן:

הנאשם ומ.ו. ("המתלונן") מתגוררים באותו היישוב וקיימת ביניהם היכרות רבת שנים. המתלונן ידע

עמוד 1

שהנאשם עוסק בהלוואות כספים ולווה ממנו כסף וכן לווה כספים מאחרים שהנאשם היה מעורב בגבייתם (להלן: "המלווים האחרים"). כתוצאה מהלוואות אלה נותר למתלון חוב בסך של 68,000 ₪ כלפי הנאשם והמלווים האחרים (להלן: "החוב"). במשך כחודשיים ועד ליום 12.08.18 (להלן: "התקופה הרלוונטית") הנאשם התקשר אל המתלון ודרש ממנו את החוב תוך שהוא מאיים עליו בפגיעה בגופו, במשפחתו, בחייו, בקניינו, בפרנסתו ובשמו הטוב. בין היתר, שלח הנאשם לטלפון של המתלון עשרות הודעות מאיימות ודרישה לתשלום בצדן. בנוסף, הנאשם דרש מהמתלון סכומי כסף הגדולים מהחוב (להלן: "הסחיטה"). במסגרת הסחיטה, ביום 12.06.18, שלח הנאשם למתלון הודעת איום במטרה להפחידו ולהניעו לשלם, בה איים בפגיעה שלא כדין בחייו. למחרת, הנאשם דרש מהמתלון להפקיד לחשבונו סך של 80,000 ₪ או לשלוח לו התחייבות לתשלום סכום זה. וביום 19.6.18 הנאשם איים על המתלון בפגיעה במשפחתו ובשריפת ביתו. הנאשם המשיך לסחוט את המתלון באיומים עד אשר המתלון שילם לו ביום 21.06.18 סך של 30,000 ₪. הנאשם המשיך לדרוש מהמתלון כסף ולסחוט אותו לאורך כל התקופה הרלוונטית, ושלח לו הודעות נוספות בהן איים עליו, בין היתר, כי יאנוס אותו; כי עליו לשלם ריבית בסך 10,000 ₪; כי ישרוף את ביתו; כי יכפיש את שמו בפני אשתו ובמקום עבודתו; וכי יפגע בו ובבני משפחתו. בנוסף שלח הנאשם למתלון צילום עצמי שלו עומד מחוץ לביתו של המתלון, וצירף לו הודעה לפיה הוא מחכה לו, וכי היום יסתיים הבלאגן ושיכין כסף מהר. בהמשך, הוא איים על חיי המתלון והודיע לו כי על אף ששילם חלק מהכסף, סכום החוב נותר כשהיה.

ביום 10.08.18 הודיע הנאשם למתלון כי הוא מכר את החוב לאנשים כבדים בשוק האפור ובהתאם לכך שלח אליו הודעות קוליות של אחרים, שזהותם אינה ידועה למאשימה, הדורשים את כספי החוב בריבית קצוצה. עוד נאמר כי אם המתלון לא יענה לשיחות מטלפון חסום, החוב יוכפל.

קצין מודיעין משטרת פנה אל הנאשם וביקש ממנו לפעול לגביית החוב באופן חוקי בלבד. הנאשם לא נרתע מהפנייה אליו והמשיך לשלוח למתלון הודעות כי יעשה לו שיימינג ביישוב וכי העביר את החוב לאנשים מהשוק האפור.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, כאמור, הוא הורשע בעבירה של סחיטה באיומים, לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "החוק העונשין"), ובעבירה של סחיטה באיומים, לפי סעיף 428 סיפא לחוק העונשין.

3. במסגרת הסדר הטיעון, המליצו הצדדים לבית המשפט להטיל על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

4. ב"כ התביעה הסביר, כי בין הצדדים נוהל הליך גישור, והעונש המוצע בהסדר הטיעון מתחשב בעמדת השופט המגשר. הוסיף, כי הנאשם הודה במיוחס לו וייתר את הצורך בהעדת המתלון. וציין כי המתלון מודע להסדר הטיעון ומסכים לו. עוד ציין, כי ההרשעה האחרונה של הנאשם היא משנת 2012 ומתייחסת לעבירות שבוצעו בשנים 2008-2010. וביקש לכבד את הסדר הטיעון.

ב"כ הנאשם ביקש גם הוא לכבד את הסדר הטיעון. טען, כי הנאשם בן 47, רווק, מובטל ומתגורר

במצפה רמון. המאסר האחרון שנשא היה לפני 14 שנה. הוא והמתלונן חברים מזה 20 שנה, וברקע הדברים עומד חוב ממשי של המתלונן כלפי הנאשם שלא הוחזר, אשר בחלקו הוא כסף של הנאשם ובחלקו כסף של אחרים שהנאשם התחייב כלפיהם, והנאשם עצמו היה במצוקה. והדגיש כי מעבר לאיומים, הנאשם לא פעל לפגוע בצורה כלשהי במתלונן.

הנאשם הביע צער על מעשיו.

5. מעשי הנאשם נמשכו על פני תקופה ארוכה וכללו איומים מזעזעים בחומרתם. העונש ההולם את חומרת המעשים הוא מאסר בפועל לתקופה משמעותית.

6. לנאשם הרשעות קודמות רבות, בעבירות של איומים, הפרת הוראה חוקית, אלימות, היזק לרכוש, הפרעה לשוטר, סמים, קבלת דבר במרמה ועוד, והוא נשא מאסר. ואולם עבירתו האחרונה היא משנת 2010.

7. לאחר ששקלתי בדבר החלטתי לאמץ את הסדר הטיעון:

א. "הסדר טיעון - באשר הוא - אינו רק שיקול אחד ככל יתר השיקולים העומדים בפני בית המשפט הגוזר את העונש. הסדר טיעון, כשהוא לעצמו, הוא שיקול מרכזי בגזירת הדין הן מטעמים של אינטרס הציבור הן כדי למלא אחר ציפיות הנאשם המוותר בהודאתו על זכותו לניהול ההליך הפלילי עד תומו. האינטרס הציבורי במובנו הרחב מחייב את בתי המשפט לעודד קיומם של הסדרי טיעון. קיום הסדרי טיעון מאפשר פריסה רחבה יותר של אכיפת החוק, ובכך יש כוח מרתיע כשלעצמו, העשוי לאזן את אפקט ההקלה בעונש במקרה הקונקרטי. ...ככלל, בית המשפט יראה לקיים את הסדר הטיעון בשל הטעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הסדרי הטיעון". - ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 577

ב. על פי הנטען, המתלונן לווה מהנאשם ומאחרים סכומי כסף נכבדים ולא השיבם. כך שאין המדובר כאן בסחיטה בנסיבות של היטפלות עבריינית לאדם ודרישה לקבל רכוש השייך לו מבלי שיש לסוחט בסיס לגיטימי מסוים לקבל את שהוא מבקש.

ג. הודאת הנאשם ניתנה במסגרת הסדר טיעון הכולל הסכמה לענין העונש, בנסיבות בהן ציפית הנאשם לכיבוד הסדר הטיעון סבירה.

ד. הודאת הנאשם חסכה זמן שיפוט ומשאבים הכרוכים בניהול המשפט וכן חסכה מהמתלונן את הצורך לעמוד על דוכן העדים.

ה. הסדר הטיעון הוא על דעת המתלונן.

8. נוכח האמור, אני מקבל את המלצת הצדדים במסגרת הסדר הטיעון ודן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 10 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת אלימות שהיא פשע.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, א' שבט תשע"ט, 07 ינואר 2019, בנוכחות הצדדים.